

Budapest

József-körút 29. sz.

A KÍTARTÁS

KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYEZŐ EGYESÜLET HETILAPJA

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben és vidéken postaküldéssel . . . . . 12 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti Baleset Biztosító Részvénytársaságnál* 2000 koronára vannak biztosítva.

A »Kírtartás« című jótékonyági egyesület alapszabályait a nagymagyar királyi Belügyminiszterium 48.314.900. szám alatt jóváhagyta.

Az egyesület igazgatósága:

Elnök: *benedekfalvi Dr. Luby Gyula* máv. titkár és ügyész.

Igazgatók: *Kubik Béla* orsz. képviselő, *szigeti Barthos Andor* m. k. kereskedelemügyi titkár, *Fábián Lajos* mérnök, *Horváth István* mozdony-főszereelő, *Vécsey Frigyes* máv. altiszt, *Sándor Márkus* máv. főkalauz.

Az egyesület tagjait megillető kedvezmények kivonata.

Az alapszabályokban meghatározott feltételek mellett az egyesületi tagok a következő kedvezményekben részesülnek:

1. Minden tag 60 éves koráig 4000 korona erejéig van baleset ellen biztosítva, még pedig:

a) Baleset folytán bekövetkező halál esetén 2000 korona erejéig,
b) baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában egy meghatározott százalék szerinti összeg erejéig.

2. A második évtől kezdve a tag nevének vagy kedvezményezettjének fokozatosan 2000 koronáig emelkedő halálzársági segély fizetetik ki. Maga a tag, nevének elhalálása esetén, fokozatosan 500 koronáig emelkedő segélyben részesül.

3. 15 évi tagság után a tag 1000 koronáig terjedhető előleget kap még életében, mely a halálzársági segélybe annak idején betudatik.

4. Minden tag a belépéstől kezdve úgy peres, mint perenkívüli ügyekben az egyesület ügyészége által díjtalanul képviseltetik.

5. Az egyesület »Kírtartás« című hetilapja minden tagnak már a belépéstől kezdve díjtalanul megküldetik.

Mindeme kedvezmények fejében az ezentul belépő új tagok, ha belépésük alkalmával 30-ik életévüket még be nem töltötték, állandóan havi 3 koronát, ha belépésük alkalmával 38-ik életévüket még be nem töltötték, állandóan havi 3 korona 40 fillért, és ha 44-ik életévüket még be nem töltötték, állandóan havi 4 koronát fizetnek tagsági díj czimén.

Beiratási díj egyszer s mindenkorra 2 korona.

Aki 44 éves elmúlt, az tagnak többé fel nem vétetik.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Minden baleset, megtörténte után legkésőbb 24 óra alatt, okvetlenül bejelentendő.

EGYESÜLETI ÜGYEK.

Alapító tagok tagsági illetékei. Mult heti közleményünk kapcsán több helyről kérdés intézve hozzánk, hogy vajjon az alapító tagok is az *A* vagy a *B* csoport szerinti tagsági díjat fizetik-e? Értessük ennek folytán az *alapító tagokat*, hogy ők 1902. május 1-től kezdve a következő tagsági díjakat fizetik:

a) aki most május 1-én még nem mult 30 esztendő, az havi *három koronát*;

b) aki most május 1-én már elmult 30 esztendő, az havi *három korona 40 fillért* fizet.

Ismételjük, hogy ez kizárólag csak az *alapító tagokra* vonatkozik és hogy alapító tag ezentul sem fizet többet három korona 40 fillér tagsági díjnal, bármilyen koros is legyen. A mult heti közlés pedig főként az *A* és *B* csoport tagjaira, tehát nem alapító tagokra vonatkozott.

Választmányi ülés. Egyesületünk választmánya vasárnap, április hó 27-én tartotta meg a maga rendes választmányi ülését.

Jelen voltak: Ellbogen Ferencz vál. elnök, Puha József vál. alelnök, Beller János, Csekő Gyula, Halbauer Béla, Horváth János, Lányi Gusztáv, Léránt Imre, Puhm János, Szabó Antal és Vogyeráczky József választmányi tagok.

Elnök megnyitván az ülést, a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése iránt intézkedik.

Elnök közli a választmánnyal, hogy a mai ülés napirendjére a *Kitartás*-egyesület kebelében létesítendő nyugdíjalap kérdésének megvitatása van kitűzve. Tekintve azonban az ügynek rendkívüli fontosságát, tekintve azt, hogy ilyen kérdést csakis alapos tanulmányok után lehet vita tárgyává tenni, a maga részéről ama véleménynek ad kifejezést, hogy a választmány ezuttal még ne menjen bele az érdemleges vitába. Hanem jelöljön ki a maga kebeléből egy szűkebbkörű bizottságot, amelyiknek feladata lenne, hogy ezt a kérdést behatóan tanulmányozza, annak minden pontját jól meghányja-vesse, számításokat eszközöljön, hogy a létesítendő alaphoz ki mennyivel járuljon hozzá, ki mikor és mennyi nyugdíjra tarthat igényt stb. stb. Erre nézve indítványozza, hogy ennek a szűkebb bizottságnak Puhm János vál. tag legyen az elnöke.

Választmány helyesléssel fogadja az elnök előterjesztését, mire

Puhm választmányi tag előadja, hogy ő már is tett számításokat egy és más irányban és bemutatja azt a tervezetet, ahogyan ő ezt a kérdést megoldandónak tartaná. Nehogy a tagok között előre is félremagyarázások támadjanak, e tervezetnek közlésétől a választmány egyelőre eltekint, mert az ugysem végleges. Kijelenti végül Puhm vál. tag, hogy ő más irányu elfoglaltsága miatt a neki ajánlott tisztségre nem vállalkozhatik.

Választmány köszönettel veszi Puhm tagtársnak szakszerű magyarázatait és fejtegetéseit, sajnálná, ha az ő kipróbált ereje ennek a fontos dolognak előkészítésénél hiányoznék.

Puha vál. alelnök is ezen a nézeten van. Ő csupán azt az egyet kívánja már most hangsúlyozni, hogy mondassék ki, miszerint a nyugdíjalaphoz való hozzájárulás nem mindenkire nézve kötelező, aki tagja a »Kitartás«-nak; hogy tehát a nyugdíj-intéz-

ményhez való hozzájárulásra a »Kitartás« tagjai közül senkit kényszeríteni nem lehet és nem szabad. Lépjön be a nyugdíjalapba az a tag, akinek kedve van hozzá. Indítványozza, hogy az egyesület lapjával majd alkalomadtán kérdőív küldessék minden egyes tagnak, amely kérdőívben a következők foglaltassanak: 1. akar-e a tag a nyugdíjalapba belépni? 2. mennyit hajlandó havonként erre a célra fizetni? 3. mennyi az az összeg, amit bizonyos meghatározott befizetések ellenében nyugdíjként majdan élvezhet? 4. mikor kezdődik a nyugdíjjogosultsága és a tagsági évekhez képest hogyan növekedik a nyugdíjösszeg nagysága? — Indítványozza végül, hogy a szűkebbkörű bizottság majd csak azután alakuljon meg és dolgozza ki a szabályokat, ha a beérkezett válaszokból kitűnik, hogy a nyugdíjalapot megteremteni lehetséges és szükséges.

Puhm János vál. tag bizonyítja, hogy a szűkebb bizottságnak összeállítása már csak azért is szükséges előzőleg, hogy legyen, aki a kérdőív számadatait megállapítsa, szóval az egész tervezetet kidolgozza. Mert a tagokhoz csak úgy lehet a kérdőíveket kiküldeni, ha azon a kérdőívben már lehetőleg rajta van az egész tervezet, hogy mindenki tisztán lássa, hogy mit kellene fizetnie és ezért mit kapna.

Választmány magáévá teszi Puhm álláspontját, mire

Elnök és *alelnök* felkérlik Puhm választmányi tagot, hogy a szűkebbkörű bizottság elnöki tisztét, engedve az általános bizalomnak és óhajnak, mégis csak elvállalni sziveskedjék.

Puhm a közjó érdekében hajlandó erre az áldozatra s a szűkebbkörű bizottság elnöki tisztét elfogadja.

Választmány ezt köszönettel fogadja s *elnök* ajánlatára ebbe a szűkebbkörű bizottságba a maga kebeléből kijelöli a következőket: Brutofszky István, Halbauer Béla, Horváth János, Kaczér Árpád Ferencz, Krokuska József, Markovits Bálint, Puha József, Sternthal József. Együttal felkéri az egyesületi titkárt és könyvelőt, hogy az albizottság tárgyalásain részt venni sziveskedjenek. Ezen albizottság május 10-én és 22-én, mindig esti 7 óraker fogja megtartani a maga üléseit az egyesület helyiségeiben, hogy azután a május 25-én megtartandó legközelebbi rendes választmányi ülésen már kész tervezetet mutathasson be. Ezt a kidolgozott tervezetet a választmány maga is meg fogja bírálni, hasonló czélból az igazgatóság elé terjeszti s csak azután fognak a jelzett kérdőívek minden egyes tagnak megküldetni.

Elnök mindezeket határozatilag kimondja. Vitát a tervezet dolgában most még nem kezdeményez, hanem azt kimondandónak véli, hogy bizonyos irányelvek már most állapíttassanak meg, amelyek keretén belül a nyugdíjalap tervezetének készülnie kellend. Ilyen irányelvek lennének:

a) a nyugdíjintézménynek csak magyar honos lehet tagja;

b) aki a nyugdíjintézménybe be akar lépni, annak együttal a »Kitartás«-egyletbe is be kell lépnie; vagyis aki nem tagja a »Kitartás«-nak, az a nyugdíjalapnak sem lehet tagja;

c) a »Kitartás« tagjai közül csak az lép be a nyugdíjalapba, aki akar;

d) a nyugdíjalap legkisebb havi illetéke egy korona, legnagyobb illetéke négy korona legyen; mindenki szabadon választhasson, hogy az egy, két, három vagy négy koronás csoportba akar-e belépni;

e) a nyugdíjalapba beléphet bárki, korra, nemre és foglalkozásra való tekintet nélkül; ám aki 44 éves már elmúlt s ehhez képest többé a »Kitartás«-egyletbe mint új tag fel nem vehető, az köteles a »Kitartás« lapra előfizetni mindaddig, amíg tagja a nyugdíjalapnak;

f) bizonyos meghatározott kor elérése előtt senkinek nyugdíj folyósítható ne legyen.

A választmány ezen irányelveket a szűkebb-körü bizottság tárgyalásainak alapjául elfogadja.

Elnök indítványára a legközelebbi választmányi ülés határnapján f. évi május hónap 25-ike (vasárnap) tüzetik ki.

Elnök a választmány elé terjeszti ama, már többször tett indítványát, hogy az egyesület igazgatósága felkértesse, miszerint az egyesület vagyoni állapotáról az egyesületi közlöny útján minden hónapban tájékoztassa a tagokat. Hadd lássa minden tag, hogy alakulnak havonként: az egyesület tagjainak száma, a bevételek és kiadások. Indítványozza, miszerint a választmány mondja ki határozatilag, hogy ezen kérést sürgősen az igazgatóság elé terjeszti és annak megvalósítását már ez évi június hóval kezdődőleg elvárja; a közlés napján minden hónap második vasárnapját tartja a legalkalmasabbnak.

Választmány az indítványt egyhangulag magáévá teszi és sürgősségét kimondja.

Az egyesület választmányának elnöksége ez-
 uton figyelmezteti a tagtársakat, főként az egyesületi képviselőket, hogy a választmányi üléseken alapszabályok szerint csak a választmányi tagoknak van felszólamlási és szavazati joguk.

Választmányi ülés. Miként az a fentebbi közleményekben is olvasható, egyesületünk választmány-a vasárnap, folyó évi május hónap 25-én reggel nyolcz órakor tartja meg legközelebbi gyűlését az egyesület helyiségeiben. A gyűlés napirendje leendő a nyugdíjalapra vonatkozólag a szűkebbkörű bizottság által kidolgozandó és bemutatandó tervezetnek

megvitatása és az ebben az irányban teendő további lépéseknek megbeszélése.

Igen kívánatos lenne, hogy ezen a tárgyaláson minél több választmányi tag vegyen részt, már csak az ügy nagyfontossága miatt is.

A választmányi tagoknak ez az értesítés szolgáljon egyúttal meghívóul is, amennyiben külön meghívók szétküldetni nem fognak.

Alapító és régi tagok kedvezményei. Lapunk 15. számában közöltük volt egyebek közt az új alapszabályok fontosabb pontjait. Az új alapszabályok 5. §-a elmondja, hogy milyenek az alapító, meg az A és a B csoportbeli régi tagok kedvezményei 1902. május elseje után, vagyis hogy kinek milyen segélyekre van igénye ettől az időtől kezdve. Figyelmeztetjük az alapító, valamint a régi tagokat, hogy az új határozmányok ebben a részben csakis a kedvezmények módosítására vonatkoznak, nem pedig az igényjogosultság kezdetére is. Nehogy tehát bárki is azt olvassa ki ebből, hogy az ő eddigi befizetései kárba veszttek és hogy az ő igényjogosultsága az új alapszabály folytán most már csak május elsejével fog kezdődni. Aki például 1899. áprilisban lépett a »Kitartás« czimű lap előfizetői közé, tehát alapító tag, annak most májusban nem újból kezdődik az igényjogosultsága; mert az mostan már a negyedik tagsági évebe lép, annak halála esetén az egyesület tehát már 1000 koronát fizet az ő hátramaradottjainak; vagy 300 korona segélyt neki magának, ha a neje elhalálozik. Aki például 1900. júliusban lépett be az egyesületbe, az a folyó évi július hónap folyamán már a harmadik tagsági évebe lép és annak az összes kedvezményei már a harmadik tagsági év szerint számítanak. Aki például 1901. évi márciusban iratkozott be, az most már a második tagsági évben van s halála esetén hátramaradottjainak, neje halála esetén pedig neki magának már kijár mindazon segély, ami az új alapszabály szerint a második évben levőket megilleti.

Az új alapszabály tehát módosította a tagsági díjak és a kedvezmények pénzösszegeit, de nem módosította a tagsági éveket és nem rövidítette meg senkinek a tagsági kor szerint való igényjogosultságát. Aki mióta tagja az egyesületnek, annyi esztendői igényjogosultsággal bír és az ezen esztendőknél megfelelő kedvezményeket kapja.

Segélyezések kimutatása.

Halálozási segélyek.

Lapunk 17. számában kimutatott segélyösszeg ... .. 26.700 korona

Balesetsegélyek.

Lapunk 17. számában kimutatott segélyösszeg ... .. 16.386 korona 66 fillér

Betegsegélyek.

Lapunk 17. számában kimutatott segélyösszeg ... .. 7455 korona

„A“ csoport vagy „B“ csoport?

(T. A.) A tagtársak mindegyike bizonyára elolvasta azokat a főbb pontokat, amiket e lapban közöltünk, mint az alapszabályoknak módosításait. Elolvasták tehát, ki fizet ezentul kevesebb tagsági díjat, mint eddig fizetett, és hogy mennyivel fog kevesebbet fizetni. Elolvasták azt is, hogy ki, mennyi idő múltán és milyen kedvezményekre tarthat jogos igényt az új alapszabályok szerint. És bizonyára feltűnt mindenkinek, de okvetlenül az érdekelteknek, hogy míg a tagsági díjak az »A« csoportbelieknél tetemesen leszállítottak, addig a »B« csoportbeli tagok tagsági díjai maradtak a régiek.

Sokan törhették ezen a fejüket és törik talán még most is, tanakodván magukban, hogy miért lett ez így elhatározva. Természetes, hogy a tagok érdeklődése ebben az irányban is jogos kielégítést igényel, amit a következőkben igyekszem megadni, a nyert felvilágosítások után:

Az az illeték, amit a »B« csoportbeli tagok tagsági díj címén eddig is fizettek, már magában véve oly csekély, hogy alig áll arányban azokkal a kedvezményekkel, melyeket az egyesület ezért a »B« csoportbeli tagoknak nyújt. A tapasztalás bizonyítja, hogy az ingyen-pörök nyolcz-tized részét a »B« csoportbeli tagok ügyei képezik, akik sokkal jobban igénybe veszik az ingyen jogsegélyt, mint a többet fizető »A« csoportbeli tagok. Ebben a tekintetben tehát nagyobb rész kedvezmény jut az ő javukra, mint az »A« csoport tagjai javára. Másrészt meg az egyesület heti lapját épp úgy megkapják, mint az »A« csoportbeli tagok, tehát érzésben is egyformaa kedvezmény azokkal, akik többet fizetnek.

De nem ez a főok, amiért az igazgatóság a »B« csoport tagsági díjait nem szállította le. Hanem a főok az, hogy az egyesületet, amennyire lehet, fiatal tagokkal, fiatal erővel, fejlessze tovább. Ez úgy az egyesületnek, mint az egyesület minden tagjának is az érdeke. Igyekezett olyan tagsági díjakat megállapítani a fiatal belépők számára, hogy ezek a sokkal több kedvezményt nyújtó »A« csoportba iratkozzanak be inkább, mint a fél-kedvezményeket nyújtó »B« csoportba s ennek az volt az egyedüli módja, hogy a fiatalok számára csak valamivel szabta magasabbra a tagsági díjat az »A« csoportban, mint a »B« csoport díjai. Ezért lett kimondva az is, hogy új tagnak a »B« csoportba ezentul csupán a 38. és 44.

életkor között jelentkező vétetik fel. A fiataloknak tehát csakis az »A« csoportba lehet belépniök most már.

Mindebből van több tanulság a régi tagokra nézve. Az első az, hogy aki még nem harmincz esztendő és a »B« csoportba tartozik, igen helyesen teszi, ha minél előbb átiratkozik az »A« csoportba. Mert mint »B« csoportbeli tag fizet most havonként 2 korona 50 fillért és mindvégig csak a fél-kedvezményekre van igénye; ha pedig átlép az »A« csoportba, fizet havonként 50 fillérrel, 25 krajczárral többet és ennek ellenében a teljes kedvezményekhez van joga. Ami pedig nagy, igen nagy különbség azért a kis ráfizetésért.

Aki a mostani tagok közül mult 30 esztendő, de még nem 38 éves, és a »B« csoportba van beiratkozva, még az is nagyon okosan fog tenni, ha lehetőleg hamar átiratkozik az »A« csoportba. Mert mint »B« tag fizet most havonként szintén 2 kor. 50 fillért és van igénye a fél-kedvezményekre. Ha átlép az »A« csoportba, fog fizetni havonként 3 kor. 40 fillért, vagyis 90 fillérrel, 45 krajczárral többet, de ennek ellenében a teljes kedvezményekre van joga. Ez az utóbbi különbség pedig szintén igen nagyon fölér még ezzel a ráfizetéssel.

Ami a 38 esztendősnél korosabb »B« csoportbeli tagokat illeti, hát ott már mindenkinek az ő viszonyai és körülményi határozzák meg, hogy mi lesz a helyesebb eljárás. Előnyösnek mindenesetre az volna az előnyösebb, ha ezek is átlépnének az »A« csoportba. Mert nagyon emellett szól, hogy már most itt is csak 4 koronát fizetnének és nem 5 koronát többé; tehát csupán 1 korona 50 fillérrel, 75 krajczárral többet, mint amennyit most fizetnek — és ennek ellenében ők is átlépnének a teljes kedvezményeket igénylő tagok sorába. És én azt tartom, hogy amikor már nem vagyok többé fiatal ember, amikor elértem életem delét vagy esetleg azon is tul vagyok már, hát kétszer is meggondolom, hogy mi a jobbik: 2 korona 50 fillért fizessek-e minden hónapban, és ezért, ha egyszer meghalok, vagy a feleségem elhalálozik, csupán a felét kapjam én, esetleg családom a száz, meg annyi ezer koronának, vagy pedig 4 koronát fizessek havonként és ezen száz meg ezer, és ennél is több koronákat teljes összegben fizesse ki nekem vagy családomnak a »Kitartás«. Már én amondó vagyok, hogy inkább az utóbbit választanám, hacsak a viszonyaim megengedik; vagy igyekezni fogok, hogy ezt a 75 krajczár különbséget, amelyik nekem

és családomnak annyival többet kamatozik majdan egyszer, inkább más egyeben takarítsam meg.

Az igazgatóság igen szívesen veszi ezeket az átlépéseket és hajlandó is azokat mindenképen megkönnyíteni. Azt azonban az érdekelt tagtársak maguk is be fogják látni, hogy csak amugy rövidesen ez nem történhetik meg. Mert hogy valaki, aki már két éven át fizette a »B« csoport kisebb illetékeit, most átlépjen az »A« csoportba és rögtön a teljes kedvezményekre legyen joga, ez nem lenne sem méltányos, sem igazságos. Nem lenne méltányos és igazságos pedig azért, mert ezzel károsítva lennének azok a tagok, akik ugyanannyi idő óta fizetik a nagyobbik tagsági díjat mint »A« csoportbeliek és kedvezmények dolgában most egyszerre ott volnának, ahol azok, akik mostanig sokkal kevesebbet fizettek. Ezt tehát valamiképen ki kell egyenlíteni. Amint értesültem, az igazgatóságnak az a terve, hogy aki a »B« csoportból átlép az »A« csoportba, az apránként fizesse után az igényjogosultsága óta eltelt időre a tagsági díj különbözetet. Még ez sem sok, ha vesszük, hogy a legrégebb tagnál is csak két esztendei különbségnek az utánfizetéséről van szó.

Erre a kérdésre különben még visszatérek.

A kakasviadal.

Ósrégi népmulatság a kakasviadal, melyről néhány nyomot szétszórtan már az őskor történetében is találunk. A khinai krónikások a legrégebb korban is emlegetik s a perzsákról az maradt fenn, hogy a kakasviadalt mintegy vallásos szertartásnak tekintették. A görögök előtt is ismeretes volt. Themistoklesről azt mondják, hogy harcosait buzdítva felemlíté, hogy a küzdő kakasok életüket is föláldozzák pusztán becsületért, nem pedig hazájuk megmentéseért; mondják, hogy az atheniek folytonosan megmlékeztek e lelkesítő szavakról s ez idő óta a kakasviadatok nagyobb becsben állottak előttük, mint a szomszéd nemzeteknél.

Csaknem hasonló dolgot beszélnek az újabb időkben is. 1782 április 12-én Vernon Brydges admirál Grasse gróf francia admirál hajóhada ellen küzdvén, hajója véletlenül a legnagyobb tömkelegbe került s már a főárboc is bedőlt. Egyszerre egy lövés szétrombolta a fedélzeten levő tyűkretreczet, az admirál kedvenc kakasa kirepült és szétterpesztett szárnyakkal az árbocztörzsre repülvén, hangosan kezdett kukorékolni. A már elcsüggedt katonák erre föllekesültek, összecsaptak az ellenség hajójával s rövid idő alatt kivívták a diadalt. Pár évvel később 1794 jun. 1-én, midőn Howe lord verte meg a franciaikat. Berkeley kapitány hajóján, a »Marlbrough«-on hasonló eset történt. Hasonló ily esetet beszélnek 1812-ből, midőn M'Dorough amerikai hajóhada az angol hajóhadat Chemplain taván

megverte. Nem valószínű, hogy mind a három eset megtörtént, de bizonyos, hogy egyszer megtörtént. Legvalószínűbb az első eset.

A klasszikus népeknél nem volt a kakasviadal a vallásos szertartás kiegészítő része, bár a kakas ébersége miatt Apollónak, Merkurnak és Aeskulapnak s bátorsága miatt Marsnak és Athénének szentelt madara volt. Plutarkh elbeszélése szerint a spártaiknál, ha a háborút diplomataik ügyesen végezték be, bikát, ha küzdelemmel, kakast áldoztak az isteneknek. Egyiptomban a görög korszak idején a kakasviadal igen népszerű volt. A rómaiak már kevésbé kedvelték, habár ők is ismerték.

Az újabb népek közt leginkább elterjedt a kakasviadal Angliában, hol állítólag már a római légiók megérkezése előtt, de hét század óta bizonyosan ismerték. Nagyon népszerűvé lett a Stuartok korszakában, midőn maguk a királyok rendeztek külön kakasviadalkat. A múlt század elején az angol lapok külön tudósításokat irtak a nevezetesebb kakasviadalookról, épen úgy, mint ma a lóversenyekről. Londonban külön állandó helyiségek voltak e célra, sőt a híres Drury Lane színházat is többször használták kakasviadalookra. Híres volt Newmarketben a királyi kakas-színház, továbbá a Gallowgate-Pit Newcastle-on-Tyne-ban. E helyeken s másutt az előkelő uraknak külön páholyaik voltak. A yorki püspök ügyes és szenvedélyes kakasviadalrendező volt s dr. Wild Róbert egyházi költő verseket irt egyes kakasok dicsőségére. Sok családnév ered az angoloknál a kakasviadaloaktól s emléküik megmarad az angol nyelvben és szokásokban. A küzdő kakasokkal nagy üzleteket csináltak s ez üzleteknek főszékhelye volt a ma is Cockspurnak nevezett utca. A kakasok lábára kötözött sarkantyuk készítésére külön szabadalmat kértek. A múlt század második évtizedétől fogva azonban, midőn még voltak oly nyilvános viadalkok, hol 2–300 kakas küzdött egyszerre s a harcztér husdarabokkal, tollakkal és vérrel volt fedve, kijöttek az általános divatból, egyesek mind nagyobb undorral nyilatkoztak felőlök s lassankint visszaszorult az egész mulatság a köznép közé, melynek még ma is egyik főmulatsága, habár többé-kevésbé titokban üzik.

A takarékoságról.

Azt tartják az emberek, hogy amelyik nációnak micsodás az ő szavajárása, olyatén lenne az ő természete is. Hát én úgy tapasztaltam az életben, hogy ami a magyar embert illeti, még ehben sem igen alkalmazkodik az általános szabályokhoz; mert noha egy és más dologban csak úgy ontja a sok példabeszédet, de már alkalmazkodni hozzá — no azt nem igen szereti.

Itt van mindjárt a takarékoság. Nézzük csak, hogy mi mindent tud róla a magyar mondani és valljuk be amugy csöndeskén magunkban, hogy mi mindent — nem szeret ezekből megtartani. Ime a példák:

Szítán meritünk vizet, ha gazdaságosan nem bánunk a keresménnyel. Kézzel hints magot, ne vékával. Ha megeszi Pál, amit Péter arat, hiába kapáltál: a csűr üres marad. Amit nyertünk a réven, elvesztettük a vámon. Ha ma hopp! holnap kopp! Aki pedig nem költ, olyan, mint aki keres. Még csak

a foltnak is nehezen mondhatjuk a becsét. Több nap, mint kolbász. Aki nyáron nem gyűjt, az a télben nem fűt. Mint ágyadat veted, úgy nyugszik a fejed. Délben kimélt ebéd sokszor jó vacsora. A szűk konyhán minden falat jobb izü. Legjobb szakács a szükség. Keserü a türés, de édes a gyümölcse. Ki káposztáját nem szereti, annak husát sem érdemli. Ki félre nem tesz, az koldus lesz. Tékozlónak ruhája gyakran koldus táskája. Van annak, aki meg nem issza. A czifraság viganója — nyomoruság takarója. Verd fogadhoz a garast, mielőtt bucsuzol tőle. A fillér is pénz. Rövid torkosság, hosszú fogfájás. Egy kis gyönyörűség sereges bajjal jár. Az öröm ösvényén bubánat is lépked. Kicsinyből lesz a nagy; krajczárból a forint. Pénz a bucsu siratója. Vegyél olyant, amire szükséged nincs és nemsokára el kell adnod azt is, ami szükséges. Sem sóra, sem fára — nincsen többé mára. Olesó husnak hig a leve. Késő bánat — ebgonolat. Nincsen az a négy ökrös gazda, kinek keresményét az asszony a kötényében ki ne hordja a házból. Nagyobb a füstje, mint a sültje. Mire szükség nincsen, csak utban áll. Pénzünkön vesszük a bajt, csak csillogó legyen. Koldus embert a kutya is inkább marja. Ebül jött szerzeménynek ebül kell elveszni. A víz becsét akkor ismerjük meg, mikor a kut kiszárad. Ha kíváncsi vagy a pénz becsére, eredj és kérjél kölcsönt. Pénz nélküli ember — vak a botja nélkül. A tékozló fiu atyja koporsójának a szöge. Mikor a részeges molnár mind a kilencz malmát beitta, így kiáltott fel: Istenem, ha előbb tudtam volna, milyen jó az a víz!

Bizony, jó magyarom. Az a fajunk természete igen nagy részében, ami volt ezé a molnáré. És ez elég szomorú sor ám. *Kisfaludi Puha József.*

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

A hét krónikája.

Fogadd be a tótot, kiver a házadból —
Ezt tartja a magyar nagyon régótától.
És hogy igaza van, mutatja a példa:
Országházban ülő négy slovak proféta.

Hol az egyik motyog, hol a többi sunyit.
Nyíltan színt vallani: nem nem panye, to nyit!
Csak elszólás formán ha megtudjuk hitük,
Akkor is nadrágba pottyán rögtön szívük.

Igy tett most az egyik, vádolván a magyart.
De amint napfényre hozta a tót agyart,
Olyan koppantások estenek is rája,
Hogy Janónak mindjárt befagyott a szája.

*

Megint varju károg — hullaszagot érez.
Bali mester pedig nyúkal a kötélhez. . .
Pénzeslevélhordó bitang gyilkosának
A birák a héten — jójczakát mondának.

Hiszen nem is csoda; már van vagy egy éve,
Hogy a zsvány urak hóhétkötélére
Nem valának méltók — humánus törvénnyel.
Hej pedig de káros, spórolni ilyenekkel!

*

Egyebekben ujság nem igen adódott;
Legfeljebb, hogy megint megöngyilkolódott
Négy-öt tuczat ember. Már ez nem is ujság;
Sőt ha nem történnék, az lenne furcsaság.

*

Május elseje van! Tavasz legszebb napja!
Ő róla ír, rajzol, fest művészet papja . . .
Május elseje van! Munkások ünnepe!
Róla krónikázik a rendőrség könyve. . .

Május elseje van, vaczogja a fogam,
És a nagy hidegben majd elfagy a lábam.
Szinte irigylem azt, aki hurczolkodik,
Mert ő nagy mérgében — meg nem gémberedik.

Krumplý Kristóf s. k.

Vasúti jubileum Miskolczon. A m. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetősége 1892. május 1-én kezdte meg ottani működését. Ennek az áldásos működésnek tiz éves évfordulóját nagyobb szabású ünnepek keretén belül fogja a nevezett hivatal megülni, mert Miskolcz város és Borsodmegye köreiből sokan kívánják a maguk részét kivenni a vasutasok emez örömnappából.

Ebből az alkalomból Görgei László üzletvezető a következő fölhívást intézte az üzletvezetőség szolgálati főnökeihez:

Tisztelt Kartárs ur!

Folyó évi május hó 3-án az üzletvezetőség központja ünnepet szentel tiz éves együttműködése évfordulójának.

Tiz éve lesz immár annak, hogy a miskolczi üzletvezetőség megalakítottán, azóta, hála a Mindenhatónak, bár sok megpróbáltatással küzdve, eredményeket értünk el, nyomot hagyunk a haza közlekedési, ipari és kereskedelmi, valamint kulturális történelmében.

Azok közül, kik a miskolczi üzletvezetőség felállítása alkalmával már területünkön voltak, vagy akik akkor jöttünk ide, még számosan vagyunk ezen üzletvezetőség szolgálatában.

Számosan távoztak el, akiknek helyét ujak pótolták. Mégis azt hiszem, hogy ez az ünnep mindnyájunk ünnepe, mert a régiek a lefolyt tiz év emlékének, az ujak az együttműködés reményének szentelhetik e napot.

Ezért felkérem Önöket, hogy a mennyiben ezt egy a tisztelt külszolgálati főnök urak, valamint beosztottjainak szolgálati beosztása megengedi, május hó 3-án d. e. 10 órakor a miskolczi mindszeinti plébánia templomában tartandó hálaadó isteni tiszteleten vezetésem mellett megjelenni sziveskedjenek.

Miskolczon, 1902. április 22-én.

Kartársi üdvözléttel:

Görgey László, üzletvezető.

A jubileum hivatalos programja, melyet az ünnepséget rendező bizottság állapított meg, a következő:

Május hó 3-án délelőtt 10 órakor az üzletvezetőség központjának hivatalnokai, altiszti és szolgaszemélyzete, ugyszintén a külszolgálati alkalmazottak küldöttségei Görgey László vezetése alatt a miskolczi mindszeinti plébánia templomában tartandó hálaadó istentiszteleten jelennek meg. — Az altisztek és szolgák a gömöri pályaudvaron gyülekeznek és onnan 9 óra 45 perczkor zárt sorokban vonulnak a templomba. Az altiszti rangban lévő külszolgálati főnökök (állomási előljárók, fűtőház és szertárvezetők), valamint a központ teljes létszáma és a külszolgálati hivatalnok urak az üzletvezetőség központjában gyülekeznek. A külszolgálati altisztek és szolgák a mozdonyvezetők és fűtők kivételével csakis egyenruhában vehetnek részt a menetben.

Az ünnep »Te Deum« után, — melyet Blazsejovszky Ferencz apátplébános celebrál fényes segédlettel s melyen a miskolczi koszorus daláregylet ad elő betéteket s az offeratorium alatt Lányi Ernő a miskolczi zenekonzervatorium igazgatója és Éder Gyula máv. ellenőr Händel vilá-

hirü szerzeményét (Largo) játszá, — Görgey László üzletvezető fogadja a központi, a külszolgálati hivatalnokok, a műhelyek, a pályatorvosok, az altisztek és szolgák, továbbá a miskolczi máv. iskola és a miskolczi máv. altisztikör küldöttségeit. Az egyes küldöttségek vezetői: *Stankovits Miklós* főfelügyelő, üzletvezető-helyettes, *Legányi Károly* főmérnök, kassai osztálymérnök, *Krón Ignác* főmérnök, a miskolczi műhely főnöke, *dr. Goldberger Miksa* orvosi tanácsadó, *Bacsó Pál* mozdony-felvigyázó, a kassai fűtőház vezetője, *Kiss János* miskolczi váltóőr, *Hetényi Bódog* iskola-igazgató és *Krösz Elemér* távirtdafelv., a miskolczi altisztikör elnöke.

Délután 4 órakor a »Borsodmegyei Nőegylet« rendkívüli közgyűlést tart a miskolczi megyeház nagytermében, mely alkalommal a »*Vasutasok Családi Naptárának*« 1902. évi szerkesztő-bizottsága 3000 koronás alapítványt tesz le a jubileum emlékére, *Görgey László* nevére. Az alapítvány kamataiból egy vasuti árva leány fog fölneveltetni a Nőegylet árvaházában.

Este 8 órakor lakomára gyűl az ünneplő-közönség a Korona-szálloda termeibe.

Egy milliárd percz. Egy statisztikus kiszámította, hogy április 30. nevezetes nap. Délelőtt tíz óra negyven perczkor telik le ugyanis egy milliárd percz Krisztus születése óta. Érdekes számításából a következőket közöljük; 1901 esztendőben volt 693.865 nap, ehhez a szökőnapok Krisztus születése óta 460 nap, 1901. december 31. éjféltől 1902. április 29-ének éjfélig 119 nap, összesen 694.444 nap. Tehát Krisztus születése óta 694.444 nap telt el, a mi 16,666.656 óra, vagy 999,990.360 percz Április 29-nek éjféletől április 30-án délelőtti 10 óra 40 perczig még 640 percz telik el, tehát abban a pillanatban mulik el milliárd percz Krisztus születése óta.

Hogy lehet diót eltenni? Gyakran hallunk panaszokat, hogy a diók, amiket ünnepeken az asztalra adnak, romlottak, vagy üresek. Ezért a diók ép állapotban való megőrzésére vonatkozó utbaigazításunkat bizonyára szívesen fogják olvasóink fogadni. Épen maradnak a diók, ha azokat egy tartályba helyezve, nagyon sós és forró vízzel leöntjük és azután ki hagyjuk hűlni. Így aztán könnyen hámozhatjuk és kezünket sem fogják feketére festeni. Izük pedig hasonló lesz a fáról leszedett friss dióhoz

A malária és a szunyogok. Ujabb tudományos vizsgálatok kétségtelenné tették, hogy a váltóláz terjesztésében óriási szerepe van bizonyos szunyogfajoknak, sőt némelyek állítása szerint a szunyogok az egyedüli terjesztői a maláriának. A váltóláz okozója ugyanis bizonyos szunyogfajok testében élősöködik s a szunyog csipésével az ember testébe jut. Ezt ma már számos kísérlet igazolja. Legérdekesebb a tekintetben *Grassi* olasz tanár tapasztalata *Grassi* felügyelete alatt a malária egyik fészkeben, *Kapaccio* lapályán nagy területet elhatároltak. A területen száznégyszáz különféle koru és nemű lakos él, legnagyobb részt a vasut épületeiben lakó hivatalnokok és családjaik. A tulajdonképeni maláriás időben, juniustól szeptemberig, a vidék lakosai rendszerint elhagyják lakásukat, vagy legalább is éjjelre a távolabb eső dombokon keresnek menedéket. Tavaly azonban e szokástól eltértek és csak azon voltak, hogy a szunyogok behatolását mindenféle intézkedéssel megakadályozzák. Az intézkedés abból állt, hogy az ablakot, ajtót és a háznak egyéb nyílásait finom szunyoghálóval látták el, az éjjeli szolgálatra kirendelt hivatalnokok pedig erős keztyűt és fátyolt hordtak. Továbbá kinint és kinafőzetet szedettek mindazokkal, akik azelőtt maláriások voltak, vagy a malária utóbajaiban sinlődtek. Az ered-

mény pedig az volt, hogy új fertőzés nem történt és a maláriás idő beálltával a recidivák is csekély számuak voltak. A szomszédos területen ellenben 349 ember közül csak hét-nyolcz akadt, akit a váltóláz megkimélt.

Az állatok gondolkozási képességéről Broca a híres francia antropolog, a következőket írja: Lehet, hogy az emberek társaságában élő háziállatok nem gondolkoznak; de vajjon nem változtatja-e meg a hód terveit, amint a körülmények szerint majd mint építész, majd mint bányász működik? A méhek egyszer nyolcz, másszor öt oldalalu sejteket készítenek, mindig a szükséghez képest. Thracziában a jégre üzött rókák lecsüggesztett fejjel óvatosan lépnek át a jégen és rögtön visszafutnak, ha a jég bármely tekintetben gyanus hangot ad. A kereszt-utrá jövő kutya, mikor már a többi utakon mind szaglászott, a fenmaradtan szaglálás nélkül fut előre tudva, hogy az üldözött vadnak erre kellett menekülnie és most nincs idő nyomát keresni. A hangyáknál és méheknél azt is tapasztalták, hogy a küzdelmekben megsebesülteket gondosan ápolják és erre külön betegápoló kar van, melynek tagjai a csatában nem vesznek részt. Hogy az állatoknak emlékező tehetségük van, senki sem vonja kétségbe és a becsvágyot nézve elég arra utalnunk, hogy a méhkasokban az uralom végett gyakran folytatnak háborút. Hogy némely állatok a magok módja szerint beszélni is tudnak, tanusítja az, hogy a hangyák csaták előtt kémeket küldenek ki és ezek jelentése szerint intézik a támadást. Hogy a fiatal nemzedéket tanítják is, látható abból, hogy oly helyeken, hol vadászatok vannak, a fiatal rókák is óvatosabbak és ravaszabbak, mint más helyen a felnőttek.

A világ végét egy amerikai pap egész határozottan 1920-ra jósolja; tudományos fejtegetésének alapja az, hogy a földre bocsátott villamosság ez idő alatt annyira összegyűl, hogy érintkezésbe jő a benső forrósággal s felrobbantja a világot. Egy másik pap a mennyei jelenések adatai alapján nagy gondal kiszámítja, hogy az Ég városa összesen 5,759.750,000 szobát tartalmaz, melyek mindegyike 19 láb hosszú s 16 láb széles.

A bűnbocsánatok adása jó cselekedetekért vagy rendkívüli áhitatosságért, különösen a nagy bőjtben szokásos Párisban; előkelő hölgyek ott e kegyes szokásból is divatot csinálnak s a »bűnbocsánati könyveket« esüst sarku fehér bőrkötésben és a tulajdonos névjegyével tüntetőleg hordják magukkal. Minden bűnbocsánat, hitők szerint, bizonyos időre megmenti őket a purgatoriumtól. Egy előkelő marchese gondosan följegyzette az ily bűnbocsánatok okát, keltét és tartamát s a *Temps* közlése szerint már 103 évre, 7 hónapra és 12 napra terjedő bűnbocsánatot nyert s mivel még csak 22 éves, teljesen meg van győződve, hogy 500 évre terjedő bűnbocsánatot szerez meg, a mikor teljesen ment lesz a purgatoriumtól és a halál után egyenesen a paradicsomba jut.

Eladó feleség. Egy vermonti (Egyesült-államok) földbirtokos hírlapilag tudatta, hogy feleségét eladja s hirdetésében így írja le: »Magassága 5 láb 5 hüvelyk; kora: 32 év; termete gyönyörű; haja barna és tündöklő; szemei nagyok s szépszinűek; kezei és lábai rendesek: vérmérséklete rossz.«

SZÉPIRODALMI RÉSZ.

A bölcs.

Nagyot nevet a bölcs az Isten nevére,
Rútul szemedbe nevet a hitedért!
»Mi nekem az Isten!« Nem borulok térdre!
És a hitetlenek fonnak neki babért.
Mindent a természettől vár, remél,
Szerinte hát Isten nem is él?
Nem! még tömjénezik, még büszke a lelke,
Az lesz-e hát holnap, vagy össze lesz törve?
Mi nyomja úgy fejét, gondolkozni sem bir,
Nem gyógyítja a kint a sok fonott babér?
Mi hát az az érzés, tán üzenet lenne,
Hogy minden mulandó a nagy természetbe?
Egy — marad örökké, de ő azt megveti,
Nem említi nevét, csak ha kineveti!
S mégis bölcs és jó Ő minden gyermekéhez,
Hogy szerette vagy se? olyat Ő nem kérdez.
De ha már közel van az élete vége,
Csodás megnyugvást ád az emberi szívbe.
Akik hisznek benne áldják a szent nevét,
S erős hittel várják a megváltó ígét.
Ámde a bölcs nem hisz az Isten nevébe!
»Oh! Párák a fonált kössétek jól össze.«
Igy sóhajt fel s kéri az ősz természetet,
»Hosszabbítsd meg jóval e boldog életet.«
De hát eljött az ősz, lassu a hervadás,
S a bölcs azon töpreng: »Lesz-e feltámadás?«
»Ugy hiszik a balgák, akik hisznek benne,
Nem mondom ki nevét, az halálom lenne.«
Orvos orvost kerget a betegszobába,
De a bölcs embernek nem szünik a láza.
Ádáz küzdést folytat hitvány életéért,
De mi sem mutatja, hogy a lelke megtért.
Hittagadó most is, azt mutatja szeme,
Mely gyűlölve tapad a szent feszületre.
Édes testvér hozta, — ifjúkori emlék,
Kis koszoru fedi Jézus véres testét.
»Vigyétek előlem, fáj a szívem tőle,
Minek hitt? — Szeretett? — Mi volt hát a
[bére?
Leköpték, gúnyolták! velem azt nem tették,
Holvan hát az Isten! mért hagyta gyermekét?«
Igy szól hagymázosan s a bölcs fáradt feje,
Visszacuklik lassan, nincsen már ereje.
Egyet-egyét pislant, szólni akar talán?
Kinos hörgés tódul elő az ajakán.
Erőlködik nagyba szegény beteg szája,
Ott áll már előtte Jézus keresztfája.
Fáradtan vonszolja gyenge, beteg keze,
Meglátod-e Isten, ott a magas éqbe?
Csodás az a világ, melyről e szem beszél:
»Isten! most már hiszlek!« ajakán e szó kél.

S milyen nagyot villant ködbeborult szeme,
Imádkozni kezdett s eképen beszéle:
»Isten! Isten! Te vagy a jó, igazságos,
Az Isten szent neve mindenre áldást hoz.«
S im elcsendesedett a bölcs fájó lelke,
Szívében él immár Istennek szent képe!
Nagy az a nyugalom, mely elfogja szívét,
Nem érzi hogy beteg, megtalálta hitét.
Szoritja szívéhez a szent feszületet,
»Én boldogan éltem, — Jézus! az szenvedett!«
Köny pereg szeméből s mosoly ül arczára,
Az a megtért ember fényes koronája!

P. L. G.

Az ékszeráros leánya.

(Angol regény.)

(Folyt.)

— P. V. L. után. —

Egyszerű szobába léptek, a hol nagy, ronesolt könyvek jeleztek, hogy Stone urnó dolgozó szobája. Miután a háziasszony kiadta a rendeletet Bridgetnek, a szobaleánynak, folytatá munkáját a könyvek között.

— Ellen kisasszony szolgáljon a theánál? — kérde a cseléd.

— Természetes — válaszolt röviden Mrs. Stone, és folytatá munkáját.

Sir Felixnek alkalma nyílt a kimért modoru urhölgyet behatóan megfigyelni. Sohasem látott még ily sajtáságos jelenséget. Vonzó is és visszataszító is volt egyszerre.

Midőn Miss Ellen belépett s atyja őt Sir Felixnek bemutatá, ez, hogy épen mondjon valamit, azt az állitást kocskáztatta, hogy hasonlít atyjához. A leány különben szép növésű, az ifjuság általános varázsával pazarul rendelkező hölgy volt, egyszerű házias ruhában, fénylő fekete szemekkel.

— Örvendek, hogy hasonlít reám a leány, — szolt Izsák — remélem, hogy jelleme is hasonlít az enyémhez. Negyven év óta elvem, hogy atyám örökét ne pazaroljam, de lehetőleg nagyobbítsam. Elvárom, hogy ha reá száll vagyonom, tudni fogja azt legalább megtartani. Feleségemet, Hannát, akkor vettem el, midőn semmije nem volt, de vele együtt a szerencsét vettem. Ő tudja már, mikép kezelendő üzletem, e tekintetben nyugodt lehetek. De Ellen bizony nem hasonlít se hozzám, se anyjához . . .

— Teljesen igazad van — szolt nevetve a leány — én nem leszek azon, hogy követ köre halmozzak, és gyűjtsem az aranyat; én gyűlölöm ezt a foglalkozást.

— Mrs. Ellen gyűlöli az aranyat? — kérde bizonyos gunynyal Sir Felix — Megijeszt engem.

— Miért ijeszténem meg? Én azt úgy értem, hogy gyűlölöm a pénzcsinálás mesterségét.

— Én részemről viszont örülnék, ha valamivel több pénzem volna. És mindjárt fel is használom ezt az alkalmat, — folytatá Sir Felix Stone urhoz

fordulva — hogy megkérdezzem önt, vajjon nem-e nélkülözhetne néhány száz fontot jó biztosíték mellett?

— Oh igen — válaszolt a vén ékszerárus mosolyogva.

— Hajlandó vagyok Kenti birtokomat elzálogosítani, mivel amugy is utra kelek rövid idő múlva. A többire nézve ügyvédem rendelkezésére áll, a ki az ügyletet lebonyolítja.

— Bármikor kölcsönözhetek százakat, ezreket — válaszolt Izsák előzékenyen.

— Pompás, a többit önre bizom Mr. Nichols.

Ezután Sir Felix Ellenhez fordult s a viszontlátás reményének kifejezést adva, ajánlá magát.

Ellen is csakhamar visszavonult.

— Nos, Mr. Stone — kezdé az ügyvéd — remélem, hogy örül Sir Felix ismeretségének.

— Örvendek.

— Az ön leánya megérdemli, hogy hercegnő legyen.

Stone Izsák önkénytelenül megmozdult e szavakra.

— Annak igazán örvidenek, ha leányom valamely régi igazi főuri családba házasodnék. Értsen meg jól Mr. Nichols, nem látszólagos, de valódi nemes családba. Nemrég beszéltem egy urral, a ki őseit a tizenkettedik századig elő tudta számlálni! Mi az arany fénye ilyen származáshoz! Mi ócsárolhatjuk másoknak hivalgását; de az ősi származást mégis csak tiszteljük, becsüljük és szeretjük; a kinél ez meg van, annak van csak igazán oka büszkének lenni!

— Ne légy bolond — szól közbe Mrs. Stone, miközben becsapta könyveit. — Mit ér az ősiség, ha birtokosának nincs egy falat kenyere. Előtted a példa, egy baronet, a ki örökét pazarolja és csak pénz után sóvárog.

— Igazad lehet, — válaszolt Izsák — de vajjon elpazarolhatja-e nemességét, czimét, rangját?

— Biztosítom kegyedet — vágott közbe az ügyvéd, hogy Sir Felix ha nem is tizenkét, de nyolcz századra visszaszámítja családfáját. Anglia leghiresebb családjai közé tartozik. Ez igazán pompás vő lenne Mr. Stone.

— Fizetik önt Sir a házasságközvetítésért? — veté közbe gunyosan a házi asszony.

— Hallgass Hanna! — parancsolá Izsák. — Tudom, hogy te gyűlölöd a rangot és czimet; de nekem polgári vő nem kell.

— Te már megvénültél Izsák, törődj inkább ügyleteiddel, a házassági terveket bízd másra.

— Talán Chester Godfreyért hevülsz? — mondá hangosan Izsák.

— Nem is gondoltam reá!

— Jól tudom, hogy ennek a koldusnak kellene az én lányom! Mi ő? Ki ő? Kicsoda az atyja? — Ő festő; hát micsoda egy festő? a ki csak fest! Az atyja is az volt. Nagyapja zenész. Dédapja pedig paraszt volt. Ennyit tud ő maga a familiájáról. Már pedig nekem se farmer, se muzsikus nem kell; és nem kell semmiféle piktor-ivadék! Leányom férje telivérü arisztokrata lesz! Ezt akarom és így is fog történni.

Miután Mr. Nichols Sir Felix érdekében minden lehetőt már felhozott, megegyezésre jutottak, hogy holnap a baronet társaságában kikocsiznak Kentbe a birtok megszemlélése végett. Ezután leányát hívatta.

(Folytatása következik.)

Diéta Lenczi.

— A »Kitartás« eredeti tárczája. —

Irta: Máv Zakariás.

Persze hogy nem ez volt a Lenczi barátunk becsületes neve. Ha jól emlékszem, boldog emlékezetű ősei után úgy hívták, hogy Czipó. Tehátlan Czipó Lőrincz.

Hanem mi már csak azon a néven szólongattuk, hogy Diéta Lenczi. Jobban ráillett, hát jobban is esett.

... Valamikor a diétára a vármegyék küldözgették vala a maguk követjeiket. Hol Pozsonyba, hol máshová; ahol a magyar országgyűlésnek — a szűk helyi viszonyok mellett — ép hely jutott.

Nagy tisztesség volt ez akkoron. És nem a diéta maga játszott benne a főszerepet; már mint hogy a napidij...

Ma a vasut küldözgeti a maga embereit diétára. Hol Pöczörök-Kömötör-Szöpötkre, hol Alfenék-Felfenek-Középdombra, meg ezekhez hasonlatos elnevezésű vasuti stációkra. Sőt gyakran nem is küldözgeti; mennek maguktól. És — boldogok, ha mehetnek.

Pedig manapság, meg épen a vasutnál, nem is olyan nagyon a tisztesség okából mennek az emberek holmi diétákra. Hanem inkább azért, mert nagy gyönyörűségük telik benne, ha egy-két hónap multán stemplis papiroson kaphatják vissza azt a pénzt, amit az ilyen diétai utazásokon elvernek. Fokozza ezt a gyönyörűséget, hogy kamat nélkül, kisebb-nagyobb levonásokkal kapják vissza ezt is.

Némelyik vasutasnál ez a diétázási szenvedély úgy meggyökeresedik, mint a magyarban a virtus, a kinézerben az ópium, a tótban a spiritusz.

Ennek a szenvedélyének szenteli életét, ezért a szenvedélyeért minden perczen kész meghalni. (Kellő balesetbiztosítás mellett persze.) A diéta az ő bálványa, nappalainak imája, éjszakáinak álma, álmainak rózsája...

Nohát. Ilyen szenvedélyes diétázó volt Czipó Lőrincz. És ezért lett belőle, ötven krajczár nélkül is, Diéta Lenczi.

*

Névnap volt-e, születésnap, vagy disznótor — biz én már nem tudom megmondani. Csak azt tudom, hogy a kisértetek is nyugovóra tértek, mikor mi azon tanakodtunk az utcán, hogy hol kellene még egy kicsit felmelegedni.

Mert noha öten fél akó bort hordoztunk magunkkal (nem a zsebünkben, de beljebb), éreztük, hogy ebben a kutyánaksemvaló kutya időben egy kis forró nyomtaték nem ártana a kebelnek, amugy lefekvés előtt. A kegyetlen téli hidegben az a dermesztő viharocska csakugy kapkodta füleinket a kalapkarima alatt.

Éppen Diéta Lenczi lakásának az ablakai alatt mentünk el.

— Látjátok ezt a smuczig firmát, ezt a Lenczit — kezdé a czimborák egyike — ez mindentől kihuzza magát. Ez nem ismer barátságot, nem ismer kollegialitást, szivességet, nem akar tudni pajtasságról. Hanem ha egy kis keresetről van szó, egy kis diétáról, még a saját apját is ellökné az utból...

— El az. Még a poklok mélységes fenekére is elmenne, csak hogy huszonöt garast keressen — véle egy másik.

— Az meg épen csuf dolog tőle, hogy ő, aki nincs is úgy rászorulva, azoktól a szegény tartalékos altisztektől szedi most már el a keresetet.

— Persze, persze — hangzék kórusban. Ez már igazán smuczigság!

Csak Szimath bátya nem szólt semmit. Azaz hogy mégis szólt. Mikor egy lámpás alá értünk, ráparancsolt, hogy hajoljak le.

Lehajoltam.

Kihuzott a zsebeiből papirost, plajbászt és az én hátamon kezdett valami sürgönyfélét írni.

Mikor készen volt vele, összehajtogatta a hivatalos sürgönyblankettát és a kezembe nyomta.

— Te bundás, te vagy a legfiatalabbik. Ezzel a sürgönnyel eredj vissza a Lenczi házához és zörgesd ki a cselédet, vagy akárkit a háziak közül. Jól vigyázz, hogy senki meg ne ismerjen, mert az a te bajod lesz. Ezt a sürgönnyt pedig úgy add át, hogy azt még most, rögtön kézbesítsék Czipo Lőrincz hivatalnok urnak.

*

Diéta Lenczi még hetek multán is lázasan kereste azt a sok válogatott nevű és minőségű urat, aki őt azon a rettentő zivataros éjszakán, abban az istentelen hidegben, egy hamisított szolgálati sürgönnyel éjfélutáni időben a meleg ágyból kicserélte, a félóra járásnyira fekvő állomásra kibolondította, onnan egy tehervonattal az ötödik stációra utaztatta — ingyen, diéta nélkül.

Mert nem a hideg, nem a hóvihár, nem a fáradság, nem a tengernyi bosszuság fájt Lenczinek. Hanem az, hogy mindezekért — diétát nem számíthatott fel. Sem a vasutnak, sem másnak, sem magának.

Igérte is, hogy ha megfogja azt az . . . erre-arra micsodását . . . megöli, agyonszurja, lelövi . . . sőt még párbajra is kihívja, azután az osztályfőnöknél feljelenti . . . Huhh!

Máig sem tudta meg. Mert akkor én ezt a tárczát már alighanem a másvilágon irom — az ottani honpolgárok keserűségére.

Egy mozdony emlékeiből.

Elbeszéli ő maga.

12. folyt.) A »Kitartás« eredeti humoreszkje.

Nem volt időm, hogy tovább is sopánkodjam a vasuti igazságszolgáltatásnak imént tapasztalt megnyilatkozása fölött. Nagy sürgés-forgás támadt körülöttem. Megjött a Jarabek ur.

Hogy ki az a Jarabek ur?

Hát bizony azt nehéz így hamarjában elmesélni. Hivatalos titulusa (a műhelyben hallottam tegnap): művezető. Foglalkozása: szakkerment, órasmesterség, lódoktorság, szakkerment, szabóság, veteránus, szakkerment, korcsolyaegyleti mütáncz-tanár, kanári kedvelés, szakkerment, versfaragás, sörivás és — szakkerment. A szakkermenttel ébred, azzal tért aludni. A szakkermenttel lépett a műhelybe reggel, azzal ment haza este. Szakkermenttel dicsért, azzal szidott. Szakkerment volt az ő jó kedvének, meg az ő rossz kedvének kifejezője egyaránt.

Ezért vala az ő nemesi predikátuma is: szakkermenteszi Jarabek. De kutyabőr nem tartozott ehhez a nemességhez. Jarabek urhoz sem.

Egyéb nacionáljáról is csak annyit sikerült megtudnom, hogy nemzetiségére nézve: Jarabek, születésére nézve: Jarabek, nyelvére nézve: Jarabek . . .

— No ten szakkerment! Mar is megaljak lusta tiszno. Sag sag len nem tolgoz, szakkerment. Frisko tolog megfogsz!

Lakatosok, napszamosok erre a vegyes nyelvű magyar biztatásra csak úgy kapkodták a szerszámokat, hévéreket. Mert nagy vala Jarabek urnak az ő tekintélye; de még nagyobb az ő öklének, ami nem egyszer tette oda a felkiáltójelet a száraz szakkerment — meg a lusta munkás füle mögé.

Szinte szemképráztató volt, ahogyan Jarabek ur szakkermentjei nyomán a kisikamlott kocsik észre térítettének és lábaikkal az őket megillető vágányokra helyezettének vala. Jarabek ur valószínűs ezermester volt az ilyen kellemetlen dolgok gyors megoldásában. De viszont nem türte, hogy bárki is közbefuseráljon az ő hivatalos működésének.

Ennek az önérzetnek most is több izben adott kifejezést.

Mint minden ilyen alkalommal tudnillik, itt sem hiányoztak a jóakaratu tanácsadók. Akik tuczat-és óraszámra ott ácsorognak a munkások lábai alatt és bolondnál-bolondabb tanácsaikkal siettetik a munkát — hátrafelé. (Sokszor kellett ezt tapasztalnom későbbi pályafutásomon.) Szakkermenteszi Jarabek csak le-lecsapott nehéz szavával vagy öklével az ilyen tanácsadókra s két perczig csend lett. De csak két perczig.

— Hé, Juhász, azt a hévért ide támassza-e, ez alá a kerék alá — szólalt meg az egyik tanácsadó, valami lézengő vasutas.

— Mi héver kereg ala, rindvich tummesz? — enyelgett vele Jarabek s a másik pillanatban olyat pöndörített a fogadatlan prókátoron, hogy annak csak a lábai látszottak ki a kisiklott kocsi alól . . .

— Nézze csak, lakatos, ezeket az ütközőket kell előbb innen leszedni, mert egészen elgörbülnek — selypíté megint egy ifiur, akinek civil mivoltáról nem tudtuk, hogy kicsoda légyen voltaképen. Csak a vallását láttuk.

— Szakkerment mogo sido! Tagarodsz meg?

— Kikérem magamnak! Én hivatalnok gyakor-nok vagyok az állomáson . . .

— Vosz? Szakkerment tud mit? Tyogornog tyogorol tyogorlot kenvibul und net szamarsag itt szaja jarsz. Abfarn! Freilich. Ezt kellett ide!

A gyakornok ur is ment, mint akinek az orra vére folyik. Mert hát az a sok munkásnép nagyon röhögött ott köröskörül . . .

De jött egy újabb tanácsos. A szolgálattevő hivatalnok. Ez sem Jarabek urhoz intéze a szót pedig, hanem a dolgozó emberekhez. Azt is nagyon fenhéjázóan, csak úgy az orrán keresztül.

— Azt megmondom maguknak, hogy a vágány egy fél óra mulva szabad legyen. Mert ha nem, hát majd lesz nemulass! A gyorsvonatokig minden rendben legyen!

Azzal sarkon fordult és indult. Jarabek pedig utána kiáltott.

— Her Biamter, varja-varja! Had gondolj, hogy beemelsz gyorsap megy, mint kitopsz vágánbul? Hohó, vart a hiszl! Szakkerment! Ha tutot meg-

mutatsz, milen hamar her Biamter tudsz kidobsz gocsi vaganbul, most tesik megmutat, hogy tyorsvonat hoty futi levegő meg vagan melete el. Szakkerment! Most ukazsu, hod milen kunsztstuk meg tud!

No ennek sem kellett több. Ezért a dicséretért ugyan kár volt ide fáradnia.

(Folyt. köv.)

I. és II. rangfokozatu altiszti előléptetések a magy. kir. államvasutaknál.

Tagtársaink közül igen sokan vannak, akiket érdekelni fog a máv. altisztek körében történt előléptetések első csoportja, melyet a m. kir. államvasutak igazgatósága e napokban tett közzé a 21. számú Hivatalos Lapban.

Eszerint:

Az I. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába előléptették:

Worbesz Sándor I. hajógépész, Toffler Izsó mozd.-felv.

Az I. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába előléptették:

Petrusek Károly műv., Schener Lajos mozd.-felv., Palik Ferencz műv.

A II. rangfokozat 1-ső osztályából az I. rangfokozat 3-ik osztályába kineveztek:

Dióssy Aladár műv., Lengyel Alajos mozd.-felv., Schmidt Vilmos műv., Bodor Mihály főnyomdász, Tóth Zoltán gépfelv. művezetővé, Tenkoni József mozd.-felv., Jámbor Elek műv., Ferencz Endre műv.

A II. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába előléptették:

Halász László I. hajógépész, Lázár Sámuel műv., Konrád József műv., Mispál József műv., Gross Antal főrakt., Füller Gyula főrakt., Róth Miklós pályafelv., Mátrai József főmozd.-vez., Orosz Mihály főrakt., Kanitz József főrakt., Molnár József pályafelv., Kubik József pályafelv., Harsányi János pályafelv., Siegl János főmozd.-vez., Maller Péter I. hajógépész, Fischer Gyula hajógépész, Makai Jenő hajógépész, Tüdös János áll.-előlj., Kuhnert Ede pályafelv., Márkus Tivadar pályafelv., Sancha Vilmos áll.-előlj., Jakabfalvi Vincze áll.-előlj., Verő Károly pályafelv., Angyal József pályafelv., Hegedüs János főkocsim., Visegrad Károly áll.-előlj.

A II. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába előléptették:

Heinzmann Antal főmozd.-vez., Balla Mihály műv., Lengyel Kálmán főmozd.-vez., Schreiber Alajos főmozd.-vez., Gál Gyula főrakt., Kazai József főmozd.-vez., Bendemitter Lipót főrakt., Szalai Béla irodaalt., Szikla Tivadar pályafelv., Haluska Pál pályafelv., Schimanetz Fülöp főmozd.-vez., Rehberger József főrakt., Wirth Antal pályafelv., Bugy Antal pályafelv., Ehling János pályafelv., Hevesi Antal főrakt., Hajós Alajos főrakt., Podolinszky Lajos főrakt., Exel Ferencz főrakt., Stiller Pál főkocsim., Breuer Ármán főrakt., Stransky Antal főkocsim., Ruppel István pályafelv., Wingler Károly pályafelv., Nyárady József főmozd.-vez., Koncsek András pályafelv., kisvárdai Svirbély József áll.-előlj., Szita Ist-

ván áll.-előlj., Winter Ferencz pályafelv., Bokros Gyula főrakt., Kemény Ármán főrakt., Grahoffer Antal áll.-előlj., Kubányi Károly pályafelv., Kleinhau Árpád áll.-előlj., Gömöri Samu Sándor pályafelv., Geberle Ede pályafelv., Bisenins János mozd.-felv., Kleinrath János főrakt., Kardos Béla áll.-előlj., Kratkovszky László áll.-előlj., Arday Lajos irodaalt., Kurcz Károly irodaalt., Ilosvay Zsigmond pályafelv., Borza Antal tart. alt., Csikvári György pályafelv., Kovács Gábor vizsg. főkal., Teisz Vilmos műv., Neugebauer József műv., Liskó Lajos István műv., Suhard Ottokár műv., Vanatovitz Béla műv., Pordán István műv., Muhoray Béla műv., Szekovics Gyula műv., Hoffer Ferencz műv., Papp Péter műv., Nagy Antal műv., Weizenzell Ede főkocsivizsg., Kocsis Adolf fővizsg. lak., Stark Lajos fővizsg. lak., Göndör János főkocsivizsg., Lédeczy Benjámín főkocsivizsg., Jászai (Japhen) János Jenő mozd.-felv., Machart Gyula mozd.-felv., Fischer Sándor Szilárd mozd.-felv., Jakab János áll.-előlj., Eerényi János főkocsivizsg.

A III. rangfokozat 1-ső osztályából a II. rangfokozat 3-ik osztályába kineveztek:

Széky Rezső vizsg. főkal., Schiller Miksa pályafelv., Eördögh Tihamér irodaalt., Sugár Frigyes pályafelv., Hank József főrakt., Mente György pályafelv., Munteán Elek György pályafelv., Bakó Mihály pályafelv., Lehner Antal áll.-előlj., Schmidt András pályafelv., Kratochwill Ferencz József főrakt., Reményi Fülöp pályafelv., Borotschek Ferencz főkocsim., Watzek János főrakt., Marschall Péter pályafelv., Garai József pályafelv., Kisslinger Ernő főkocsim., Plesch Alajos áll.-előlj., Tobiás Károly áll.-előlj., Mörtl Lajos áll.-előlj., Fischer Károly áll.-előlj., Maurer Lipót pályafelv., Varga Károly pályafelv., Pamer Pál pályafelv., Dallmann Károly pályafelv., Ehrenberger János pályafelv., Till Lajos pályafelv., Mauler Tibor pályafelv., Hacky Henrik pályafelv., Orend Márton pályafelv., Szél Ferencz főkocsim., Lányi Gyula főrakt., Vikopál Lajos áll.-előlj., Miggisch Adolf főrakt., Schäfer János áll.-előlj., Derler Mátyás áll.-előlj., Ferenczi Károly áll.-előlj., Verő János irodaalt., Schmerek János pályafelv., Donbek Ferencz pályafelv., Ligeti József Alajos pályafelv., Nagy Lajos főrakt., Vuits András áll.-előlj., Ványay Gyula pályafelv., Czinege Mihály pályafelv., Martin Péter főmozd.-vez., Faragó Bertalan áll.-előlj., Pataki János pályafelv., Bajza János pályafelv., Titteldorf Dezső pályafelv., Fekete Károly pályafelv., Badics Ferencz pályafelv., Harmat Ármán áll.-előlj., Márton Bertalan tart. áll.-előlj., Schwinger Pál áll.-előlj., Winkle Ármán irodaalt., Regula Ede áll.-előlj., Balogh Béla vizsg. főkal., Raksányi Béla főkocsim., Zsigó György gépfelv., Kölesi Béla pályafelv., Röcher Gida pályafelv., Majerweck Rezső főmozd.-vez., Kalmus József főrakt., Bányai Győző áll.-előlj., Handl Győző pályafelv., Szőke Károly pályafelv., Szatmári György áll.-előlj., Ullrich Ede áll.-előlj., Brandstetter Antal főrakt., Eper János pályafelv., Messinger János, László Andor, Lénárt János főraktárnokká, Márkus Ignác pályafelv., Schober Viktor, Drenovits János, Krusnyák Balázs, Krizmann Mihály főraktárnokká, Körösty Antal, Szekeres Gyula, Korányi Lipót, Almási Károly, Gampé János, Mezey Mózes, Bartucz József, Fux Napoleon főmozdonyvezetővé, Kovács János, Király János, Weissenberger Frigyes főraktárnokká, Gajda József pályafelv., benedekfalvi Ki-

szely Rezső főrakt., Turbók István irodaalt., Garai János pályafelv., Somogyi Gusztáv távirdafelv., Amerling Ede irodaalt., Paksy András főkocsim., Moncz Gyula pályafelv., Lieberwerth Lajos kezelőalt., Draskovics Nándor főmozd.-vez., Kovács Lajos áll.-előlj., Csóty Illés kezelőalt., Braxatorisz Béla főmozd.-vez., Popescu Simon pályafelv., Szulovszky Árpád főmozd.-vez., Kujnis Gábor áll.-előlj., Pálmai János főkocsim., Boer Gyula pályafelv., Mészáros Lajos áll.-előlj., Gundela Adolf főrakt., Szender Lajos kezelőalt., Tessarik Ferencz főrakt., Bajkor József, Kanabé Lajos, Klinke Károly főmozdonyvezetővé, Erdély János pályafel., Kárpáti György áll.-előlj., Németh Simon áll.-előlj., Klein Márk Miksa irodaalt., Demkó János pályafelv., Bartha Árpád pályafelv., Rácsay Kálmán irodaalt., Schäffer Vilmos irodaalt., Póka Gyula irodaalt., Forgács Ferencz irodaalt., Zanonai Károly főkocsim., Kanustyák István irodaalt., Jochs János főrakt., Majer István irodaalt., Pethő János pályafelv., Vértesi Ferencz irodaalt., Weress Ádám irodaalt., Rónai (Resch) Ferencz gépfelv., Halasi János pályafelv., Károlyi József vizsg. főkal., Kleinert Antal, Imricze Pál főmozdonyvez., Purjesz Mór főrakt., Katona József áll.-előlj., Körtefa Pál főrakt., Árvai János áll.-előlj., Kocsis János áll.-előlj., Petrás Adolf áll.-előlj., Wurst Lajos irodaalt., Patonay József irodaalt., Rádai Béla műv., Kahlhauser György áll.-előlj., Kiss József pályafelv., Kubik Rezső, főkocsim., Taag Ede irodaalt., Papszt Antal irodaalt., Honfi János, Bodnár István, Mórlicz Imre mozdonyfelvigyázóvá, Jenovay Jenő Miklós főkocsivizsgálóvá.

Új kinevezések.

1902. évi május 1-től számítandólag kinevezetiek:

Ribarcz Jenő főkocsitisztító a szolgálai I. rangfokozat 1-ső osztályából — végleges, Kaprinyi József, Cseh Sándor, Kovács Lajos, Veiland Ferencz, Hegedli Károly, Gyalog Lajos, Nervetti Sándor, Weiner Simon, Bergmann Miksa, Hornstein Jakab, Nürnberg Miklós, Leuchner Dániel, Czirmay Antal, Izsák Ignác napbéres alművezetők ideiglenes minőségben művezetőkké.

A többi előléptetéseket szintén közölni fogjuk, mihelyt a vonatkozó adatok birtokába jutunk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Jövendőmondó. Nagyon helyesen írja. Bolond dolog a jövendőmondás, de még bolondabb az abban való hit. Különbösen mire nem akadt e világon mindig fölös számú — ember?

196. sz. tag. A kazánkő eltávolítására nézve legközelebb kimerítő utbaigazítást küldünk.

4014. Szombathely. W. K. J. nevű vasuti alkalmazott hollétét kipuhatólnunk nem sikerült. Villamos szaktanfolyam sokféle van Budapesten; nem tudjuk, melyiket gondolja, máv. munkás nyugbér létesítése még nagyon messze tart, feltételek teljesen ismeretlenek s úgy lehet, még ki sem dolgoztattak. Válaszbélyeget átadtuk az egyesület vezetőségének

B. B. Pápa-bánhidai vasut építése dolgában még csak most adatott be törvényjavaslat a képviselőházhoz. Ebben az évben aligha fog megnyilni. Kivánt felvilágosításokat csak későbbben adhatjuk meg.

Mezőfalvy György H.-M.-Vásárhely, 9 korona 40 fillért; Kemény Pál, Budapest, 15 korona 56 fillért; Mátis Gáspár, Zilah, 18 korona 82 fillért; Bajnok Béla, Budapest, 26 kor.

92 fillért; Szekő János, M.-Hosszurét, 36 koronát; Vizvári Antal, Királyháza, 46 korona 27 fillért; Bene János, Kassa, 114 korona 10 fillért köszönettel nyugtáztuk, megfelelően elszámoltuk. — Varga György, Károlyváros, október, november és december hónapokra; Weisz Vilmos, Zágráb, márczius óra; Horváth József, Szombathely, február, márczius és április hónapokra; Czifrik András, Selyp, márczius és április hónapokra, főlöleg 50 fillér; Frank Rezső, Medgyes-Egyháza, márczius és április hónapokra; Manzer Vilmos, Budapest, márczius, április és május hónapokra; Jódal Gyula, Török-Becse, május óra; Bencza Lajos, Kaposvár, május óra; Cornidesz Károly, Felka, április, május és június hónapokra; Mészáros György, Szeged, május és június hónapokra könyveltük.

Felelősszerkesztő: Temesváry Alajos.

Tagtársaink figyelmébe ajánljuk

CZACZKIS BERNÁT

műhimző-intézetét

BUDAPEST, V. ERZSÉBET-TÉR 15. sz. alatt
ahol mindenféle himzési munkák gyorsan, szépen és jutányos árban készíttetnek.

Háztartási iskola.

Budapest, VII. Rottenbiller-uteza 15. sz.

A főváros egyik legkiválóbb intézete, ahol a délelőtti órákban polgárleányok és előkelő uri hölgyek tanulnak sütni, főzni, varrni igen csekély díjazás ellenében.

Az iskola br. Dániel Ernőné, az ország egyik legkiválóbb mágnásasszonyának gondozása alatt áll, ki személyesen is őrködik az oktatás helyes iránya felett.

Igazgató: Szécskay István, vezető: Balázs Sándorné, kézimunka-tanító: Koncz Ida.

Egyesületünk fogorvosa

Dr. Rajman Kálmán

(Budapest József-körút 45. szám alatt)

egyesületünk tagjait 50% engedmény mellett gyógykezel.

POLGÁR SÁNDOR

orvosi mű- és kötszerésznél

Budapest, VII., Erzsébet-körút 50

legjutányosabban beszerezhetők legjobb találmányu sérvkötők, összes betegápolási eszközök és kötszerek, Haskötők, egyenestartók, orthopaediai fűzők és járógépek, valamint müláb és műkéz saját műhelyében a legpontosabban készül.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Fenti címre ügyelni tessék.

Egyesületünk tagjai ezen hirdetés előmutatása esetén 10% engedményben részesülnek.

KILOMÉTER-PÉNZEK

könnyű kiszámításához vonatkisérők számára igen hasznos táblázatos kimutatást állított össze

MARUSÁK JÁNOS

Miskolcz állomási kezelő-altiszt.

Ezt a felette hasznos segédeszközt igen szívesen ajánljuk minden máv. vonatkisérő figyelmébe. Megrendelhető a szerzőnél, Miskolcz személy-pályaudvaron 60 fillér árban.